ఓం నారాయణ - ఆదినారాయణ

అవధూత లీల

అధ్యాయము - 7

ఆపద్బాంధవుడు

అజ్ఞానమనే కటిక చీకటిలో అహంకారమనే మొసళ్ళతో పోరాడే మనకు 'కర్మ దాటనెవరి తరము! నొసట వ్రాసిన బ్రహ్మరాత తప్పింప ఎవ్వరికీ శక్యముకాదు' అనే మెట్ట వేదాంతం బాగా వంటబట్టి మహనీయులెంతటి దయామయులో మనకు అనుభవం కాకుండా చేస్తుంది.
25 పూర్వ పుణ్యం వలన సద్గురు కృపకు పాత్రులైన వారెంతటి చెడ్డ కర్మనైనా, ఎట్టి బ్రహ్మరాతనైనా సునాయాసంగా తప్పించుకొని గమ్యం చేరగలరని శ్రీస్వామివారు, శ్రీ శిరిడీ సాయి వంటి మహనీయుల చరిత్రలేగాక మన సమకాలికులైన సోదర భక్తుల అనుభవాలు నిరూపిస్తున్నవి. సద్గురుకృప యనునది మనం ప్రార్థించిన సమయములలోనే గాదు మనం ఏమరుపాటుగా నున్నప్పుడు కూడా వెన్నంటి మనలను రక్షిస్తుందని ఈ క్రింది నిదర్శనములు తెలుపుచున్నవి.

కొట్టికూటి బుజ్జయ్యగారి చెల్లెలు పద్మమ్మ పెండ్లి నిశ్చయమైంది. కంచి వరదరాజ స్వామివారి సన్నిధిలో చేయమని శ్రీస్వామివారు ఆజ్ఞాపించారు. అలానే ఏర్పాట్లు చేసుకొని ఆ పెండ్లివారు శ్రీస్వామివారిని ఆ వివాహానికి దయచేసి దంపతులను ఆశీర్వదించమని ప్రార్థించారు. స్వామివారు తన బృందంతో ఆ వివాహానికి వచ్చి మంగళసూత్రము, తలంబ్రాల బియ్యము స్వహస్తాలతో తాకి ఆశీర్వదించి దగ్గరుండి ఆ వివాహం జరిపించారు. శ్రీస్వామివారు తన డబ్బులు ఒక రూపాయి ఇచ్చి కర్పూరం తెప్పించి వెలిగించి తమ ప్రక్కన పెట్టుకున్నారు. ఇంకెవ్వరి ఇండ్లకుగాని, వివాహాలకుగాని వారి జీవిత కాలంలో శ్రీస్వామివారు వెళ్ళియుండలేదు. ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు పద్మమ్మతో అన్నారు 'అమ్మా ఎన్ని కష్టాలొచ్చినా కంట తడిపెట్టకూడదమ్మా!' అని. తరువాత వారికి అనేక కష్టాలొచ్చినా శ్రీస్వామివారి కృప వలన అవి గడచి గట్టెక్కి శాంతితో జీవిస్తున్నారు.

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు తలుపూరు నుండి గొలగమూడికి వస్తూ నెల్లూరు మద్రాసు బస్టాండు చేరాక 'అయ్యా! మనం ఆసుపత్రికి పోవాలి' అని శ్రీస్వామివారే జూబిలీ ఆసుపత్రికి తీసుకుపొమ్మని చేతితో త్రోవ చూపారు. ఎప్పుడూ వైద్యశాలకు పోని శ్రీస్వామివారు ఇలా ఎందుకు పోతున్నారో ఎవరికీ అర్థంకాలేదు. వారు ఆసుపత్రికి పోగానే ఆస్పత్రిలో శ్రీస్వామివారిని అనన్యంగా స్మరిస్తున్న బుజ్జయ్య, అనారోగ్యంగా వున్న వారి చెల్లెలు నంబూరు పద్మమ్మ కొండంత సంతోషంతో శ్రీస్వామివారిని దర్శించి నమస్కరించుకొన్నారు. శ్రీస్వామివారక్కడ కొంతసేపు వుండి 'ఇక్కడికి లెక్క సరిపడింది. మనం పోదాం పదండి' అన్నారు. కొద్దిరోజులలో ఆమె ఆరోగ్యం చక్కబడి ఇల్లు చేరి శ్రీస్వామివారి కృపను కొనియాడింది.

కమ్మంపాడు గ్రామస్తులు లలితమ్మగారికి పెండ్లయిన నాలుగు సంవత్సరాల వరకూ బిడ్డలు లేరు. వీరికి నరాల బలహీనతవల్ల వంట్లో చాలా బాధగా వుండేది. డాక్టర్ల మందులు, ఇంజెక్షన్లు ఉపకరించలేదు. ఆమె శ్రీస్వామివారి దర్శనానికి వచ్చినప్పుడు ఆమె ఏమీ చెప్పకమునుపే, 'ఆమెకు జబ్బయ్యా? పోతుందిలే, గూడూరు కరణం చనిపోయాడు. ఆయనను ఈమె కడుపున వేశాను' అని చెప్పి వేలి ముద్రల కాగితం, దారం ఇచ్చి పంపారు. మరలా ఆమె ఏ మందులూ వాడకుండానే ఆరోగ్యం చేకూరి గర్భం ధరించి, ఒక సంవత్సరం లోపున మగబిడ్డను ప్రసవించింది. ఇప్పటికీ ఆమె యాభైమైళ్ళ నుండి వచ్చి శ్రీస్వామివారి సమాధిని దర్శిస్తూంటుంది.

ఒకరోజు రోశిరెడ్డిని ఏదో పురుగు కరిచింది. కాలు ఎర్రగా వాచి నడవలేక పోయాడు. నదికి స్నానానికి పోయి శ్రీస్వామివారిని స్మరించి, 'నీవు తప్ప నాకు దిక్కెవరు తండ్రీ?' అని ఇసుక వేసి తన కాలును రుద్ది నీటితో కడిగి, శ్రీస్వామివారి సన్నిధి కొచ్చారు. సాయంకాలానికి కాలు మామూలుస్థితికి వచ్చింది. ఆ రాత్రి శ్రీస్వామివారు రోశిరెడ్డితో 'స్నానానికి పోయిన దగ్గర చూచుకో, అర్థమవుతుంది' అని హెచ్చరించారు. శ్రీస్వామివారు సర్వాంతర్యామియై నిరంతరం తన మొరాలకిస్తున్నారని రోశిరెడ్డి గ్రహించాడు. స్నానానికి వెళ్ళినపుడు ఏటి వద్ద తాను చేసిన ప్రార్థన శ్రీస్వామివారు విన్నారని, వారి స్మరణతో ఇసుక వేసి కాలును రుద్దినందువలనే ఆ బాధ తగ్గిందనీ శ్రీస్వామివారి భావమని అతడు గుర్తించాడు.

బుజ్జయ్య అనేక కోర్టు వ్యవహారాలలో కలత చెంది శ్రీస్వామివారి దగ్గరకొచ్చి అల్లంతదూరాన నిలుచున్నాడు. 'మనసులో ఏమీ పెట్టుకోవద్దు. నీవు చక్కా ఇంటికిపో, అన్నీ నేను చూచుకుంటాను' అని అభయమిచ్చారు శ్రీస్వామివారు. వారన్నట్లే బుజ్జయ్యకు సర్వ చిక్కులు తొలగిపోయాయి.

గొలగమూడి కరణం సుబ్బారావుగారు చెపుతున్నారు:

ఒకప్పుడు ఒక ప్రభుత్వోద్యోగి మీద ప్రభుత్వానికి ఫిర్యాదులు వచ్చాయి. అవి ఋజువైనందున కలెక్టరు అతనిని సస్పెండ్ చేస్తానని పేరోల్ కూడా పంపారు. అట్టి కష్టకాలంలో శ్రీస్వామివారి ఆశీస్సుల కొరకు అతడు వచ్చాడు. 'ఆయనకు చాకలి మూటంత పాపముంది. ఆయన ఇక్కడుంటే మనకొక రువ్వ (పైసా) నష్టం, వెంటనే పొమ్మని చెప్పయ్యా!' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. వారు కదలలేదు. అదేమాట శ్రీస్వామివారు పదేపదే చెప్పి వారిని పంపేశారు. ఆఫీసరుగారు అరగంట సేపు ఆగి శ్రీస్వామివారిని దర్శించారు. 'స్వామీ! మీరు కృప చూపకుంటే మా గతి ఏముంది?' అని ప్రాధేయపడ్డారు. 'నీ అడ్రసు వ్రాసిచ్చిపో! కాగితం వ్రాసి పంపుతాను' అని అభయమిచ్చారు శ్రీస్వామివారు. వారలాగే చేశారు. శ్రీస్వామివారి కృపవలన వారికి సస్పెన్షన్ తప్పి ట్రాన్స్‌ఫర్ మాత్రం అయింది.

ఒకసారి శ్రీస్వామివారు రోశిరెడ్డితో చెప్పారు. 'వెంకయ్యది
26 **ఒకటేమాట గదయ్యా' అని. వారి అమృతవాక్కున కెంత గొప్ప శక్తి ఉంటుందో వారిచ్చే చిన్న సూచన వెనుక ఎంతటి బలవత్తరమైన కారణం ఇమిడి ఉంటుందో అనుభవించిన వారికే ఎరుక.**

శ్రీస్వామివారి సేవకులలో ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క పని వప్పగించబడి వుండేది. ప్రతినిత్యం వారందరూ తమ పనులు తాము భక్తితో చేసుకొనేవారు. అగ్నిహోత్రానికి కట్టెలు కొట్టి తీసుకురావడం వై.రమణయ్య పని. ఒకరోజు నిద్రలేస్తూనే శ్రీస్వామివారు రమణయ్యను పిలిచి, 'ఈ రోజు ఇక్కడ నీళ్ళూ, నిప్పూ చూడయ్యా' అన్నారు. ఇదేమిటి ఈ రోజు డ్యూటి మార్చారే! అని అతడనుకున్నాడు. కొంతసేపటికి ఆ మాట లెక్కచేయకుండా కట్టెలు కొట్టడానికే వెళ్ళాడు. అతడు పెద్దమాను ఎక్కి కొమ్మలు నరుకుతుండగా పెద్ద కొమ్మ విరిగి అతని గుండెలకు తగిలి క్రింద పడ్డాడు. భుజం దగ్గర ఎముక విరిగింది.

కానీ అతడు 4 అంగుళాల ప్రక్కనే వున్న బండమీద పడివుంటే తలపగిలి అక్కడే మరణించేవాడు. శ్రీస్వామివారికి విన్నవించగా రమణయ్యకు ఆసుపత్రి ఆపు (దిక్కు) అని చీటి వ్రాయించారు.

చాలా రోజుల నుండి నిరంతరం స్వామి సేవలో ఉండిన బరిగెల నాగయ్య కుడివైపున ప్రక్కటెముకల క్రింద నొప్పి విపరీతంగా వచ్చి గిలగిల తన్నుకొంటున్నాడు. అక్కడున్న భక్తులు డాక్టరు వద్దకు వెళ్ళమంటే 'నా డాక్టరు నా స్వామియే. నాకు వారే శరణ్యం' అని శ్రీస్వామివారిని స్మరిస్తున్నాడు. ఏమిచేసినా తగ్గలేదు. భరించలేని బాధ. 'ఏమి స్వామీ, కలియుగంలో భూలోకం వదలి వైకుంఠం చేరావా? లేక నన్ను మరచావా, స్వామీ?' అని ఒక్క పళంగా ఆవేదనతో, దుఃఖంతో శ్రీస్వామివారిని స్మరించాడు. వెంటనే నొప్పి తీసేసినట్లయి కళ్ళు మూతలు పడినాయి. శ్రీస్వామివారు స్వప్నదర్శనమిచ్చి 'నేనెక్కడికి పోయానయ్యా? నీ వెంబడే ఉండ్లా' అని పలికారు.

శ్రీస్వామివారి సేవలోనున్న జయరామరాజు ఒకనాడు తన అనుభవాన్ని వేలూరు సుబ్రహ్మణ్యం నాయుడు (నాగులవెల్లటూరు) గారికి ఇలా చెప్పాడు. 'నేనొకరోజు నా ఎద్దులను మేతకు అడవికి తోలుకుపోతున్నాను. 'వాటిని తోలేసిరాయ్యా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. 'నేను వస్తే ఎట్లా స్వామీ? మేపే వాళ్ళు లేరు' అన్నాను. 'పరవాలేదులే తోలేసి వచ్చెయ్' అన్నారు. నేను శ్రీస్వామివారి మీద భారం వేసి వాటినట్లా తోలేసి పశువులు మేపే పిల్లలకు చెప్పి వచ్చి శ్రీస్వామివారి చెంత కూర్చున్నాను. కొంత సేపటికి శ్రీస్వామివారు ఉన్నపళంగా లేచి, కర్ర తీసుకుని 'ఛేయ్, ఛేయ్' అని అరుస్తూ పది బారల దూరం పోయి, తిరిగివచ్చి కూర్చున్నారు. 'ఏమిటి స్వామీ, అక్కడేమీ లేకున్నా అదిలిస్తున్నారు?' అని అడిగాను, 'నీ ఎద్దులేయ్యా' అన్నారు గానీ మరే వివరాలూ చెప్పలేదు. తెల్లవారి పశువుల కాపర్లీ విధంగా చెప్పారు. 'నిన్న చిరుతపులి వచ్చి మీ ఎద్దు మీద పడబోయింది. ఆ వేలిముద్రలు వేసే స్వామి వచ్చి కర్ర తీసుకుని తరిమారు. లేకుంటే మీ ఎద్దు చిరుత నోట పడియుండును! నిన్న స్వామి కర్ర తీసుకుని 'ఛేయ్ అని అదలించిన దానికర్థం నాకప్పుడు తెలిసింది'. ఈ జయరామరాజుకు ఇలాంటివెన్నో అనుభవాలున్నాయి. కనుకనే వీరు శ్రీస్వామివారి సేవకు అంకితమయ్యాడు.

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు తమ యెడమ అరచేతిని పైకెత్తి, కుడిచూపుడు వేలును దాని మీద వుంచి, 'పుల్ల గుచ్చుకుందయ్యా!' అన్నారు. నిజంగా శ్రీస్వామివారికి పుల్లగుచ్చుకోలేదు. శ్రీస్వామివారు అలా యెందుకన్నారో భక్తులకు తెలియలేదు. ఒక గంట తర్వాత గాని వారికి అసలు విషయం తెలియలేదు. అప్పుడు కొట్టికూటి బుజ్జయ్య అనే భక్తుడు అరమైలు దూరంలో వున్నాడు. సరిగ్గా అతని అరచేతిలో అదేచోట శ్రీస్వామివారు అలా అన్న సమయంలో తేలు కుట్టిందని తెలిసింది, అంతేగాక శ్రీస్వామివారిని స్మరించిన క్షణంలోనే ఏ మందూ అవసరంలేకుండా ఆ బాధంతా తగ్గిపోయింది.

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు కలిచేడులో ఉన్నారు. శ్రీస్వామివారి సేవకుడు రోశిరెడ్డికి కన్ను ఆపరేషన్ అయి నొప్పిగా ఉన్నది. ఒకరోజు 'అయ్యా! నీవు ఇంటికి పోయిరావాలి. నలభై లక్షలు కడితే త్రోవలో రామలక్ష్మణులు రక్షిస్తారు. ఊరికిపోతే అమ్మణ్ణి కాపాడుతుంది. రేపు ఉదయం నాకు చెప్పకుండా వెళ్ళి మరలా వచ్చేయ్' అని చీటీ వ్రాయించారు శ్రీస్వామివారు. అతడలాగే వెళ్ళాడు. రాజంపేట రైల్వేస్టేషనులో ప్లాట్‌ఫారం మీద నడుస్తున్నాడు. లైటు ఫోకస్ వల్ల కళ్ళు కనిపించక ప్లాట్‌ఫారం నుండి జారి నాలుగడుగుల లోతులో ఉన్న రైలు పట్టాల మీద పడినప్పటికి ఏ మాత్రమూ దెబ్బతగల్లేదు. ఊరికి చేరాక అతడక్కడ వున్న నాలుగు రోజులు గ్రామదేవత ఎల్లమ్మ అతనికి దర్శనమయింది. పట్టాల మీద పడ్డప్పుడు శ్రీస్వామివారు 'దోవలో రామలక్ష్మణులు కాపాడుతారు' అన్నమాట అర్థమైంది.

గొొలగమూడి చెత్తయ్యకు ఒకప్పుడు చేలో నుసుకులేస్తుంటే తేలు బురదలో ఉండి అరికాలులో కుట్టింది. 'ఓం గురుదేవా!' అని కాలు గట్టిగా పట్టుకొని శ్రీస్వామివారిని స్మరించాడు. వెంటనే బాధలేకుండా పోయి మరలా తిరిగి యధాప్రకారం చేలో పని చేయగలిగాడు!

గొడ్డటి శేషయ్యగారి బర్రెకు నిండా జబ్బుగా ఉండి శ్రీస్వామివారి దగ్గరకొచ్చాడు. శ్రీస్వామివారు అంబలి త్రాగుతున్నారు. సేవకులు 'ఇప్పుడు కాదు, శ్రీస్వామివారు గంజి త్రాగుతున్నారు దూరంగా ఉండు' అన్నారు. కానీ శేషయ్యగారు చాలా ఆత్రుతగా ఉన్నారు. శ్రీస్వామివారు ఆయన వంక చూచి వెంటనే 'అయ్యా నీవు పొయ్యేసరికి బర్రెకు బాగుంటుందిలే, పో'

అన్నారు. అదే విధంగా తాను ఇల్లుచేరేసరికి బర్రె ఆరోగ్యంగా గడ్డి మేస్తున్నది.

గొలగమూడి వాస్తవ్యులు తూపిలి వెంకయ్య చాలాకాలంగా శ్రీస్వామివారి బృందమునకు శ్రద్ధతో గుడ్డలు ఉతికేవారు. 1981 వేసవిలో ఒకనాడు అర్ధరాత్రి మెలుకువ వచ్చి ఇక మంచం మీద ఉండలేక ఎవరో లేపినట్లుగా లేచి బీడీ కాల్చుకోడానికి ఇంట్లోని దీపం వద్దకు వెళ్ళాడు. అర్ధరాత్రివేళ మసక చీకటిలో నట్టింట కూర్చునియున్న మనిషిని చూచి బేరుమని అరిచాడు. ఈ అరుపుకు నట్టింటవున్న మనిషి కూడా అరిచాడు. దాంతో అందరూ కూడారు. చూస్తే ఆ ఇంటిలోని పాత్ర సామానంతా తన చుట్టూ పరచుకొని, ఒక ప్రక్క ఖరీదైన గుడ్డలన్నీ పోగు పెట్టుకొని కూర్చునియున్న దొంగ కనిపించాడు. ఆ దొంగను పట్టుకొని కట్టేశారు. వాడి దగ్గర పెద్ద కర్ర కూడా వుంది. 'ఏమిరా యింత సులభంగా చిక్కిపోయావు?' అంటే దొంగ చెప్పాడు.

'నేను ఇంటిలో ప్రవేశించబోయేటప్పుడే ఎవరో వీపున చరిచినట్లయి నిర్వీర్యమైనాను. కానీ ఎట్లాగో బలం కూడగట్టుకొని అన్ని వస్తువులు మూట కట్టుకున్నాను కానీ, 'ఎక్కడవక్కడ పెట్టేయ్' అని ఎవరో గద్దించి చెప్పినట్లుంది. ఆ ఆజ్ఞ మీరలేక కట్టిన మూటవిప్పి ఇలా పరచి పెట్టాను. కళ్ళు కనపడక, లేచేందుకు శక్తిలేక ఇలా కూలబడ్డాను. లేకుంటే ఒక్క వేటుకు చాలుతారా మీరంతా?' అన్నాడు.

పెమ్మసాని శ్రీహరినాయుడుగారు తన బండిలో శ్రీస్వామివారిని వారు కోరిన మజిలీకి తీసుకువెళ్ళేవాడు. ఆయన భార్య శ్రీస్వామివారి విడిదికి వెళ్ళి నమస్కరించింది. 'అమ్మా! నీకు పసుపు కుంకుమ గండమున్నది. తిరువళ్ళూరు వీరరాఘవస్వామి తప్పిస్తాడు' అని చెప్పారు. ఆ రాత్రి వారింటికి శ్రీస్వామివారు వచ్చి ధుని వెలిగించి తెల్లవారి వాళ్ళ బండిలోనే ప్రక్కనగల ఒక మైకాగనికి వెళ్ళారు. శ్రీహరినాయుడు ఆ రోజు తన ఎద్దుకు గడ్డి వేయబోయారు. మామూలుగా సాధువైన ఆ ఎద్దు ఎందుకో వారిని బిరజాల దగ్గర తన కొమ్ములు దూర్చి, ఎత్తి అవతల వేసింది. బిరజాలలో కొమ్ము గుచ్చుకొని చర్మంచీలి పొత్తికడుపు వరకు ఆరు అంగుళముల పొడుగున గాయమై చాలా రక్తము పోయింది. ఆసుపత్రిలో కుట్లు వేయించుకొన్నాడు. శ్రీస్వామివారి అభయం వల్ల ప్రాణహాని తప్పింది. శ్రీస్వామివారి కార్యక్రమములకు భక్తితో

తన సేవను అనేక రూపములలో సమర్పిస్తుంటారు.

నెల్లూరు వాస్తవ్యులు మాకాని వెంకట్రావు మద్రాసు వెళ్ళడానికి శ్రీస్వామివారి అనుమతి కోరాడు. మామూలుగా 'వెళ్ళిరమ్మను' అనిగానీ లేక 'బంగారంగా పోయి రమ్మను' అనిగానీ అనే శ్రీస్వామివారు ఆ రోజు 'తిరువళ్ళూరు వీరరాఘవస్వామి, కంచి వరదరాజులస్వామి నిన్ను రక్షిస్తారు పో' అన్నారు. వెంకట్రావు మద్రాసు వెళ్ళి రద్దీగా వున్న బస్సు ఎక్కడంలో ఒక కాలు ఫుట్‌బోర్డు మీద వుంచి ఒక చేతితో కమ్మి పట్టుకున్నాడు. రెండవ కాలు ఎత్తక మునుపే బస్సు కదలడం వలన కాలు నేలరాచుకుంటున్నది. అతడు పడిపోయాడు అనుకున్నారందరూ. వెనుక వాళ్ళు అరుస్తున్నా డ్రైవరుకు వినిపించలేదు. అతడు గూడ ఆశ వదలుకున్నాడు. వెంటనే ముందు టైరు పగిలి బస్సు వున్న పళంగా ఆగిపోయింది. అలా జరగకుంటే వెంకట్రావుగారి చేయి పట్టుతప్పి, క్రింద పడి ప్రాణాపాయమై వుండేది. టైరు పగలటం వారి అదృష్టమని ప్రయాణీకులంతా అనుకున్నారు. శ్రీస్వామివారి ఆశీర్వచనం అప్పుడు అర్థమైంది వెంకట్రావుగార్కి.

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు తన బృందంతో కలిసి తిరుపతి వెళ్ళారు. శ్రీస్వామివారి సేవకుడు రోశిరెడ్డిని పొరపాటున తిరుపతిలో వదిలేసి మిగిలిన బృందమంతా కలిచేడు చేరారు. రోశిరెడ్డిగారు రైలులో టిక్కెట్టులేని ప్రయాణం చేస్తూ వున్నారు. డబ్బులు లేకుండా గూడూరు నుండి కలిచేడుకు పోవటం ఎలాగా అని అతడాలోచిస్తుండగా ఎవరో ఒక అపరిచితురాలు పళ్లెంలో అరటిపండ్లు, రూ॥ 1.00 పెట్టి సమర్పించింది. 'స్వామీ! పేదరాలను, స్వీకరించండి' అని ప్రార్థించింది. అలా తనకు శ్రీస్వామివారు ప్రసాదించిన ఆ రూపాయి చార్జిగా పెట్టుకొని కలిచేడు వచ్చి శ్రీస్వామివారిని కలుసుకున్నాడు.

వల్లపురెడ్డి తులశమ్మ కుమారుడు నారాయణరెడ్డిగారికి క్షయ వ్యాధి. ఆయన పరిస్థితి చాలా ప్రమాదకరంగా వుంది. ఇక ఆయన బ్రతకరని అందరూ వెళ్లి చూచి వస్తున్నారు. ఇల్లు వదలి చాలా కాలంగా శ్రీస్వామివారి సేవలో ఉండే తులశమ్మగారిని వెళ్ళి కుమారుని చూచి రమ్మన్నారు స్నేహితులు. ఇంటికి వెళ్లి కుమారుణ్ణి చూచి వస్తానని ఆమె శ్రీస్వామివారి అనుమతి కోరింది. 'ఆయనకేమమ్మా? బాగా వుంటాడు. నీవు పోవద్దు' అన్నారు శ్రీస్వామివారు.

అందువల్ల ఆమె పోలేదు. శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లే నారాయణరెడ్డిగారి ఆరోగ్యం బాగుపడి వివాహం చేసుకొన్నాక బిడ్డలు కల్గారు.

గొలగమూడి కరణంగారైన సుబ్బారావు కుమారుడు తన స్నేహితునితో కలసి నడిచి వస్తున్నాడు. అతనిని వెనుక నుండి ఒక ట్రాక్టరు గుద్దింది. అతని పొట్టమీద ట్రాక్టరు ముందు చక్రం ఎక్కింది. ఒక ప్రక్కటెముక విరగడంతో గవర్నమెంటు ఆసుపత్రిలో చేర్చారు. డాక్టరు మూడు నెలలకు నడువగలడని చెప్పారు. అతడి స్నేహితుడికి, నాలుగు చక్రాల మధ్య పడి, వళ్ళు దోక్కున్నదిగానీ పెద్ద దెబ్బలు తగల్లేదు. అదే సమయంలో శ్రీస్వామివారు ఆశ్రమంలో 'ప్రమాదం, ప్రమాదం' అని పెద్దగా కేకలు పెట్టుతూ 'దీపం వెలిగించండి' అని పట్టపగలు దీపారాధన చేయించారు.

భక్తులకిదేమి అర్థం కాలేదు. తెల్లవారి, పై ప్రమాదం సంగతి విన్నప్పుడు శ్రీస్వామివారి మాటలకర్థం తెలిసింది. శ్రీస్వామివారి సేవకులు పై ప్రమాదం గురించి శ్రీస్వామివారికి విన్నవిస్తే 'పదిహేను రోజులలో నయమై వస్తాడు. దేవుడు రక్షించాడు' అని చీటీ వ్రాయించి, తాము వాడుకున్న కౌపీన వస్త్రం ఇచ్చి, దాన్ని అతడి ప్రక్కమీద పరచమని, తానిచ్చు విభూతిని సేవించమని పంపించారు.

ఆశ్చర్యమేమంటే -

1. ట్రాక్టరు వెనుక చక్రం అతనిమీద కెక్కకుండా తప్పడము.
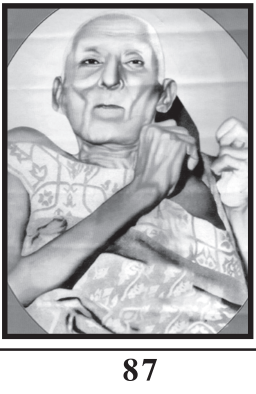
2. మూడు నెలలకు నడుస్తాడని డాక్టర్లు చెబితే శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లే అతడు పదిహేను రోజులకే నడిచాడు. అతనిని డిస్‌చార్జి చేశారు.